

"No busquen ser el gran poder"

"Benvinguts al consolat". Maurice S. Parker ens rep molt amablement al seu despatx del passeig de la Reina Elisenda de Montcada per tenir aquesta entrevista que, diu, és la primera sobre actualitat internacional que concedeix a la premsa.

Quines són les qüestions de màxim interès en l'agenda internacional dels Estats Units?

—Els afers internacionals més destacats de l'agenda nord-americana són l'estabilitat al Pròxim Orient, la no-proliferaçió d'armes de destrucció massiva, l'assistència als països del món en procés de democratzació, la protecció del medi i la defensa i obertura dels mercats internacionals al lliure comerç.

—*I Europa, quina és la visió que tenen els nord-americans del continent i de la Unió Europea?*

—Els Estats Units veuen les nacions de la UE com són, fortes en termes militars, polítics, i com uns bons socis comercials. De totes les nacions del món, és amb les que més estretament podem treballar. La Unió és una organització molt positiva per al desenvolupament social i econòmic d'Europa, amb la qual podem arribar cada dia a més acords. Tots els indicadors diuen que els països de l'Est es troben a punt per a adherir-se a aquest projecte, i per això els Estats Units han donat suport a la integració dels països llunyans de l'Est a l'OTAN.

—*La Unió Europea reclama més presència internacional. Va fracassar en l'intent de posar pau als Balcans, i ara vol participar en les negociacions del Pròxim Orient. Com es guanya un país un seient privilegiat en una taula de negociacions?*

—La UE és una organització molt positiva, però té les seves limitacions. Els Balcans van ser la seva primera prova com a organització política per a resoldre conflictes internacionals; mai no s'havia encarat amb un conflicte d'aquesta magnitud, i per això no es pot dir que hi fracassés, però es va poder veure que té molta feina a fer, si vol millorar la seva posició de mitjançera internacional. Ara crec que revisa aquesta experiència a l'ex-Iugoslàvia, mirant endavant.

—*Però, per què hi ha més confiança en la diplomàcia dels EUA?*

—Potser perquè ha demostrat que, en el passat, era molt efectiva. En les negociacions al Pròxim Orient, ens hi trobem implicats des de fa dècades. El procés de pau s'ha resolt amb la signatura d'un acord als Es-

tats Units que va començar a Madrid a finals dels anys 70, i és per tant fruit d'un procés conjunt, no nord-americà. Els problemes no s'han de solucionar només amb la mitjançeria de Washington. És responsabilitat de totes les nacions lliures del món. Els Estats Units molts cops han hagut de pendre la iniciativa, els plau de fer-ho, i estan preparats per assistir a les negociacions en qualsevol punt del planeta, però no és el seu desig de continuar per aquest camí.

—*Hi ha conflictes bèl·lics que semblen oblidats fins que una crisi humanitària no atreu l'atenció dels mitjans de comunicació i hom demana una intervenció. Llavors se senten veus dient que, si aquests països tinguessin petroli, com Kuwait, el problema ja s'hauria resolt. Què en pensa?*

—Crec que la història ha demostrat que això és fals. La Casa Blanca té molt poques raons econòmiques per a solucionar els problemes de Somàlia o de Bòsnia, de Libèria, del Zaire..., i hi ha prestat assistèn-

cia política, econòmica i militar.

—*Vista la radicalització dels enfrontaments del Zaire, les organitzacions humanitàries han hagut d'abandonar el país i l'ACNUR ha demanat una solució política. El cop d'estat dels talibans a l'Afganistan, sense resposta interior els primers dies, també atemptava contra els drets fonamentals i les llibertats dels ciutadans. Quan es pot intervenir en un afer intern d'un país per defensar els drets humans?*

"Els Estats Units han actuat prudentment en la seva relació amb Rússia des del 1981. Pensem que Rússia topará amb problemes, però som optimistes i creiem que podrà esdevenir una nació democràtica forta."

—Conflictes regionals i nacionals com els de Somàlia, del Golf Pèrsic, dels Balcans..., són extremadament difícils de resoldre. A l'Afganistan encara és d'hora per a dir com hi han de respondre les Nacions Unides o un país, però sé que hi ha grups que estudien la situació a Washington, a l'ONU, a l'Àsia, que encara no saben com encarar-la. Crec que és una necessitat de les Nacions Unides i de les altres organitzacions multilaterals de revisar els conflictes i de buscar-hi solucions. No és el paper del govern nord-americà de determinar quan es pot intervenir en un conflicte. La idea dels Estats Units com una de les primeres potències del món pertany a la guerra freda. Ara té una responsabilitat internacional diferent. Els EUA no es proposen de ser el gran poder del món.

—*El paper de protector de la pau mundial és, doncs, per a les Nacions Unides?*

—Sí, les Nacions Unides han de redefinir el seu paper. Han d'aprendre a ser més efectives, a reduir la seva burocràcia, a extreure la seva operativitat, i a donar resposta a les necessitats de certes regions del món. I ha de treballar més estretament amb l'OTAN i algunes altres organitzacions.

—*Exèrcits nacionals, OTAN, UEO, afroexèrcits... Calen, tantes estructures militars?*

—Els conflictes regionals i ètnics d'aquests darrers vint anys han demostrat que aquests exèrcits són necessaris.

—*Darrerament s'observa un increment a grups islamistes en uns quants països. Com s'han de combatre, aquests grups, si és que cal fer-ho?*

—Totes les nacions tenen dret a determinar el seu propi govern i la seva estructura social. El govern nord-americà no vol, no pot, ni ha d'interferir en els assumptes interns d'un altre país. Una altra cosa és el terrorisme internacional. Hi ha proves que alguns governs patrocinen actes terroristes internacionals.

—*Quina és la impressió que tenen d'Espanya i de Catalunya els nord-americans?*

—Perceben Espanya com un important aliat comercial, líder emergent dins la UE i l'OTAN, una nació que ha fet grans progressos aquests últims vint-i-cinc anys. Els jocs olímpics van projectar una imatge molt positiva de Catalunya i de Barcelona, i em penso que han d'estar molt orgullosos del que han aconseguit. Teniu una estructura democràtica i de govern molt particular que, als americans, els costa d'entendre, perquè generalment relacionen nacionalisme amb l'Alemanya de Hitler o els problemes dels Balcans. El vostre és un concepte nou que funciona molt bé a Espanya i del qual heu d'estar satisfets.

—*En el cas d'un hipotètic referèndum per la independència de Catalunya com el del Quebec del 30 d'octubre del 1995, quina seria l'actitud de Washington?*

—Aquest és un assumpte intern. Preferim que les nacions es mantinguin unides, però tot depèn dels desigs i de les aspiracions de la gent d'aquests països. De totes maneres no veig res que indiqui que Catalunya i Espanya s'hagin de separar aquests pròxims anys.

Virgínia Arqué / Joaquim Arqué

RICARD CUGAT

Maurice S. Parker, cònsol general dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona, va assumir el càrrec el juny de l'any passat. Creu que és "un honor, un plaer, i un envit" treballar en un consolat que celebrarà el bicentenari l'any que ve.

fundació
BANCAIXA

Del 4 al 10
de novembre.

AGENDA

4 Dilluns *Cátedra Unesco-Bancaixa*

Seminar "Evolución reciente de la economía chilena: ¿un ejemplo a imitar?"

Xavier Arrizabalo.

Sala Vicentes de 18 a 20,30 hores.

Fins al dijous 7. Inscripció tel.: 386 41 07.

5 Dimarts *Medioambientals*

Cicle: *Biotecnología y Agricultura: Las Plantas del Futuro.*

"Manipulación biotecnológica de vías metabólicas en plantas".

Dr. Javier Paz-Ares.

Sala Sorolla a les 19,30 hores.

Exposicions

Exposició de fotografia "La exclusión social".

Centre Valencià del Voluntariat. Fins al 8 de novembre.

Carrer Fuencaliente, 1. València.

"Cartells de cinema" de Josep Renau.

En col·laboració amb la Fundació Josep Renau.

Sala Pinazo. Fins al 9 de novembre.

"Las plantas del mundo en la historia.

Ilustraciones botánicas de cinco siglos".

Sala d'Exposicions. Fins al 8 de desembre.

CENTRE CULTURAL

Plaza de Tetuán, 23. Tel. 387 58 64. València